

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1T/86/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623010567
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Klimek PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:7623010567.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudcom JUDr. Richardom Klimekom, PhD. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. decembra 2023 takto

rozhodol:

obžalovaný:

A. B., nar. X.XX.XXXX v Levoči, trvale bytom C. D. XXX, E. F. G.
H., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon
trestu odňatia slobody Košice

je vinný

z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona,

pretože

v období od mesiaca jún 2021 do 3. mája 2023, v spoločnej domácnosti, v rodinnom dome č. XXX, H. E. C., E. F. G. H., pod vplyvom alkoholických nápojov, sa opakovane vyhrážal zbitím a zabitím svojej družke I. J. tým, že sa ňu opakovane kričal, nadával jej a bezdôvodne ju fyzicky napádal päťami, metlou a vyhadzoval ju z domu, v dôsledku čoho poškodená zo strachu odchádzala z domu a uvedeným konaním vzbudzoval u poškodenej dôvodné obavy o jej život a zdravie,

teda

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej - blízkej osobe.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi podal dňa 7.9.2023 obžalobu na obvineného A. B. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v období od mesiaca jún 2021 do 3. mája 2023 v spoločnej domácnosti, v rodinnom dome č. XXX, H. E. C., E. F. G. H., pod vplyvom alkoholických nápojov, spôsobil svojej družke I. J. psychické a fyzické utrpenie tým, že na ňu opakovane kričal, nadával jej a bezdôvodne ju fyzicky napádal päšťami, metlou, v noci jej odopieral spánok bezdôvodným budením, a tiež sa jej opakovane vyhrážal zbitím a zabitím, čím u poškodenej vyvolával strach a stres a v dôsledku jeho agresívneho správania utekala z domu.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na svoju obranu uviedol, že iba jedno je pravda, že si nemal začínať s H. K., pretože ho jeho žena s ňou prichytila v Spišských Vlachoch na vlakovej stanici. Jeho žena na neho veľmi žiarlila a nič z toho nie je pravda, čo na neho uviedla. K spolužitiu s družkou uviedol, že žije s ňou 26 rokov a sú rodičmi 11 spoločných detí a je živiteľom rodiny, chodil po fuškách a robotách. Medzi ním a družkou nedochádzalo v žalovanom období k žiadnym hádkam a konfliktom a ani nekonzumoval alkoholické nápoje, aj keď sa stalo, že si dal pivo. Tiež uviedol, že svojej žene nenadával, nebil ju a ani jej neodopieral spánok. Nepoprel, že družka odišla z domu za dcérami do Krompách, ale to kvôli tomu, že sa nevedia starať o svoje deti. Nechodil tam ani sám a preto nechcel, aby družka tam chodila. V rozhodnom období neodopieral svojej družke stravu a ani sa jej nevyhrážal zabitím alebo ublížením na zdraví. Potvrdil, že sa stalo, že sa s družkou pohádali, ale nebolo to pravidelne. Počas hádky jej mohol povedať, že má už prestať, lebo jej dá facku, ale facku jej, nedal. K súčasnému vzťahu s družkou uviedol, že využíva s ňou kontaktné návštevy každý mesiac počas výkonu väzby a navzájom si pšu.

Poškodená I. J. na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2023 uviedla, že obžalovaný je jej druh a tvoria pár 25 rokov. V rozhodnom období s druhom žili normálny život, majú spolu 6 maloletých detí, ktoré momentálne sa nachádzajú v centre. Pred žalovaným obdobím bol druh na protialkoholickom liečení a keď sa vrátil, nepil alkohol. V roku 2021 vyskočila z okna, mala zlomenú nohu a druh sa o ňu staral. Keď už nemala lieky, bola nervózna, ale s obžalovaným sa nehádala. Na neho kričala iba vtedy, keď ho zbadala s H. K. a videla sa ich bozkávať. Obžalovaný jej povedal, že nemá s ňou nič spoločné a preto sa hádali. Obžalovaný ju neudrel, nevyhrážal sa jej zbitím a ani zabitím. V noci ju budil iba vtedy, keď mala brať lieky. Obžalovaný sa voči nej nesprával agresívne, neoznámovala ho na políciu, neutekala od neho z domu, nepil alkohol, pretože mal zákaz od súdu a v súčasnosti chodí za ním na návštevy. Trestné oznámenie na neho podala z dôvodu, že bola zaujatá voči nemu a bála sa, že ju opustí a ostane sama so šiestimi deťmi.

Z dôvodov rozporov vo výpovediach u poškodenej, súd sa oboznámil na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2023 s obsahom zápisnice o jej výsluchu zo dňa 31.5.2023, z ktorej obsahu vyplynulo, že nevyužila svoje právo a vypovedala, že obžalovaný prišiel z výkonu trestu a následne nastúpil výkon ochranného liečenia v Plešivci. Po jeho prepustení z výkonu stále obžalovaný pil alkohol a keď vypil nebolo dobre, lebo bol psychopat. Mal voči nej používať hrubé slová, kričal, nadával a aj sa bili. Ráno chodieval s dievčatami takto sa to stále stávalo. Obžalovaný ju mal biť do chrbta a raz jej vybil zuby. Používal voči nej aj vulgarizmy a kričal na ňu. Bil ju obžalovaný tak, že jej spôsobil modriny a pri tom boli niekedy aj deti. Obžalovaný bol taký, že začal skákať, rezal sa a to nemohla vidieť, pretože utekala, opustila dom a spávala vonku. Tiež ju ťahal za vlasy, keď bol opitý, pretože mala mať iného a pritom, mal sám inú. Udrel ju aj palicou z metly po ruke. Počas hádok jej kričal, že sa zabije a aj ju zabije a pri tom sa bála a mala obavu o život, pretože predchádzajúci rok napísal na stenu, že sa zabije a príčinou bude ona. Tiež uviedla, že obžalovaný jej uviedol, že keď pôjde do basy, tak si ju nájde a ju zabije. Ďalej uviedla, že keď v apríli vyhorel dom, začal obžalovaný každý deň piť. Vtedy ju budil, aby vstala a išla mu po vodu. Tiež obžalovaný jej zakázal rozprávať s jej sestrami. Ďalej uviedla, že keď je obžalovaný triezvy, normálne sa s ním dá rozprávať.

Súd sa oboznámil aj s výpoveďou poškodenej I. J. učinenej v prípravnom konaní dňa 1.8.2023, jej prečítaním, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný ju udrel päťou do tváre k ústam a tam jej vypadli 4 zuby a na vnútornej strane pery vľavo jej ostala jazva. Vec oznámila na políciu a bolo to vedené ako priestupok.

K rozporom vo výpovediach poškodená I. J. uviedla, že prečítaná výpoveď, bola učinená kvôli žiarlivosti a preto výpoveď na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2023 je pravdivá.

Z výpovede znalkyne K. L. E., z odboru psychológia na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že poškodená zo správania obžalovaného bola skôr zmetená, skôr sa jednalo o pocity bezmocnosti a straty kontroly nad realitou, kde podstatou prežívania, je nereálne správanie a teda správanie, ktoré sa okoliu zdá neprímerané, je pre tú obeť jediné možné, pretože nič iné nepozná. Takže poškodená, konanie obžalovaného pociťovala ako príkorie v stave závažného ohrozenia, ale hneď po odznení takej situácie, sa opäť vrátila, do svojho nereálneho a nelogického správania sa. V čase vyšetrenia u poškodenej boli zistené znaky depresívneho ladenia. Ďalej znalkyňa uviedla, že je ťažko odpovedať, či poškodená ako osoba zažila príkorie, ťažké alebo ľahké a už vôbec poškodená nevedela posúdiť, či vedome vie posúdiť, či zažíva to príkorie. V súvislosti s konaním obžalovaného u poškodenej nedošlo k nejakej závažnej zmene psychiky v zmysle posttraumatickej stresovej poruchy, čiže tento stav je trvalo kolísavý, v závislosti od okolností. Samotnú depresívnu symptomatiku u nej mohli ovplyvniť aj ďalšie závažné udalosti v jej živote. K motivácii u poškodenej pri zmenách vo výpovediach uviedla znalkyňa, že k tomu dochádza z dôvodu patologickej väzby, pretože poškodená nie je schopná akoby fungovať bez druhu, lebo nepozná iný život, rozumie situáciám, ktoré sú jasné, ktoré pozná, život bez druhu je pre ňu nová situácia, ktorú nepozná a nevie ako v nej môže fungovať a jednoducho je to jej spôsob života a prípadne nejaké konanie zo strany obžalovaného voči nej, nenechalo trvalý následok, iba dočasný, kým to neodznelo.

Svedok mal. F. B. na hlavnom pojednávaní nevyužil svoje právo a vypovedal, že v období od júna 2021 do mája 2023 býval pri mame a ocovi. V tom období žili dobre a otec sa o nich staral. Mama utekala z domu preto, lebo žiarila, pretože otec mal frajerku. Počas žalovaného obdobia otec chodil do roboty, varil obedy a menších súrodencov odprevádzal ráno do školy. Po tom, čo im zhorel dom, otec sa staral o jeho opravu. Nevidel, aby sa otec a mama hádali, otec matku nenapadol, nevyhrážal sa jej. Matka mu neuvádzala, aby mala strach z otca. Potvrdil, že si otec cez víkend vypil víno.

Z prečítanej výpovede svedkyne mal. M. B. z prípravného konania vyplynulo, že otec (obžalovaný) a matka (poškodená) žili dobre v Žehre a mama si to na otca vymyslela. Nevidela, žeby otec kričal na mamu, ťahal ju za vlasy a nepočula, aby sa otec mame vyhrážal. Nevedela sa vyjadriť, či mama odchádzala spať preč od otca, pretože bola v Krompáchoch. Mama jej nepovedala, žeby ju otec zbil a ani nevidela na mame modriny.

Z prečítanej výpovede svedkyne J. H. N. z prípravného konania vyplynulo, že je terénnou sociálnou pracovníčkou a obžalovaný a poškodená chodili za ňou a sťažovali sa navzájom jeden na druhého. Bolo obdobie, keď poškodená prevzala celú peňažnú dávku a odišla do Krompách za svojimi deťmi a tam celú dávku premrhala a deti ostali pri obžalovanom. Nebola prítomná pri tom, aby fyzicky obžalovaný napadol poškodenú. Potvrdila, že mala vedomosť, že obžalovaný žiaril na poškodenú a potom pod vplyvom alkoholu ju mal napadnúť. Videla aj monokel pod okom u poškodenej. Obžalovaný nie je zlý, hoci je výbušnej povahy, ale o deti sa staral. Má vedomosť, že za žalované obdobie mal obžalovaný dvakrát fyzicky napadnúť poškodenú a mal jej vybiť aj zuby. Potvrdila, že sa obžalovaný a poškodená medzi sebou často hádali kvôli žiarlivosti, deťom a ich záškoláctvu, ale to bolo vtedy, ak mal obžalovaný vypité. Poškodená odchádzala do Krompách od roku 2022, niekedy sa tam zdržala aj dva týždne. Potvrdila, že obžalovaný pil v čase poberania dávok.

Z prečítanej výpovede svedkyne O. B. z prípravného konania vyplynulo, že obžalovaný sa o deti staral, pretože poškodená nebola doma a stále utekala. Z počutia sa dozvedela, že sa medzi sebou poškodená a obžalovaná hádali. Nevšimla si na poškodenej, aby mala modriny alebo vybité zuby.

Z prečítanej výpovede svedka J. B. z prípravného konania vyplynulo, že sa obžalovaný vedel postarať o deti, trochu si vypil a vtedy sa s poškodenou hádali. Keď poškodená videla, že obžalovaný bol opitý, tak sa ho bála a preto sa po vonku túlala. Raz sa stalo, že u neho prespala poškodená s deťmi jednu noc.

Z prečítanej výpovede svedkyne O. B. z prípravného konania vyplynulo, že nebývala s obžalovaným a poškodenou. Boli s obžalovaným a Valentínou v Mikuláši a v Ružomberku. Na čo prišli domov, poškodená žiarila na Valentínu. Poškodená videla, že obžalovaný pije, mala také stresy, utiekla s deťmi na dva, tri týždne. Poškodená odchádzala z domu do Krompách, Bijacoviec a Spišskej a spala tam s deťmi. Nevidela, aby obžalovaný poškodenú bil, ťahal ju za vlasy alebo po nej kričal.

Z prečítanej výpovede svedkyne H. K. z prípravného konania vyplynulo, že nevedela sa vyjadriť k spolužitiu obžalovaného a poškodenej, pretože bola v Žehra iba párkrát. Uviedla, že poškodená provokovala obžalovaného tak, že zobrala deti a utiekla do Vlách a niekedy prišla aj k nim s deťmi a pred obžalovaným sa skrývala. K obžalovanému uviedla, že až tak nepil, ale keď sa nahneval, že poškodená utiekla, tak sa za to opil. Potom išiel hľadať poškodenú a na to sa pochytili, že sa pobili. Obžalovaný s poškodenou sa hádali kvôli tomu, že obžalovaný na ňu žiaril, kričal na ňu, že ako sa chová, čo nechodí domov a uteká od neho. Tiež poškodená mu vynadala. Ďalej uviedla, že nemá vedomosť, aby obžalovaný zbil poškodenú a nevidela na nej modrinu, nepočula, aby sa obžalovaný poškodenej vyhrážal zabitím a ani aby ju mal budiť zo spánku. Potvrdila, že počula, že obžalovaný mal dať poškodenej facky.

Z prečítaného znaleckého posudku MUDr. Silvii Žofčákovej č. 63/2023, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplynulo, že u obžalovaného nebola zistená taká duševná porucha, ktorá by mala v čase skutku významný vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. U obžalovaného bol zistený syndróm závislosti od alkoholu a emočne nestabilná porucha osobnosti s heteroagresivitou. Ďalej uviedla, že obžalovaný mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a svoje konanie ovládať, rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, boli znížené len pod vplyvom užitého alkoholu, forenzne nepodstatnou mierou. Alkohol obžalovaný požíval vedome a mal skúsenosti o účinku alkoholu na jeho psychiku a správanie. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania. U obžalovaného je zistiteľná pokročila závislosť od alkoholu a preto odporučila mu uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Z obsahu trestného oznámenia I. J. vyplynuli skutočnosti odôvodňujúce začatie trestného stíhania vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona.

Zo zápisnice o prehliadke tela poškodenej I. J. a pripojenej fotodokumentácie vyplynulo zadokumentovanie zachytených viditeľných zranení u poškodenej. Z vyjadrenia poškodenej na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že si mala tieto zranenia spôsobiť sama.

Zo zápisov o dychových skúškach zo dňa 4.5.2023 vyplynulo, že u obžalovaného bola nameraná hodnota alkoholu v dychu o 16:50 hod. 0,22 mg/l a o 17:06 hod. 0,20 mg/l.

Z cestovného lístka z č. I. 157 vyplynulo, že aj obžalovaný bol v Ružomberku dňa 25.4.2023.

Z prečítanej korešpondencie z č. I. 564 vyplývali dôvody u poškodenej I. J., pre ktoré učinila skoršie výpovede vo vzťahu k obžalovanému.

Z prečítaného listu poškodenej I. J. obžalovanému odoslaného dňa 14.9.2023 vyplynulo, že udržiava poškodená s obžalovaným písomnú korešpondenciu a nemá mať strach z obžalovaného.

Zo správy Psychiatrického oddelenia VNŠP Levoča, a.s. zo dňa 24.5.2018 vyplynulo, že obžalovaný bol v minulosti hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení pre poruchy správania pri chorobnej závislosti od alkoholu a emočne nestabilnú poruchu osobnosti – impulzívny typ.

Zo záznamu Obvodného oddelenia PZ v Spišských Vlachoch zo dňa 4.8.2022 vyplynulo, že v uvedený deň vykonali previerku u obžalovaného, ktorý mal byť podozrivý zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, pre ktorý bol aj postihnutý napomenutím. Poškodenou osobou bola iná osoba ako I. J..

Z úradného záznamu k pokute nezaplatenej na mieste Obvodného oddelenia PZ v Krompachoch zo dňa 11.11.2022 vyplynulo, že obžalovaný bol dňa 11.11.2022 značne pod vplyvom alkoholu na ul. B. D. XX H. M., kde v tom čase bývala jeho družka I. J. a prišiel pozrieť deti a keďže sa to I. J. nepáčilo, začala sa hádať s obžalovaným, ktorý jej pri tom vynadal a preto hliadka PZ mu na mieste uložila blokovú pokutu vo výške 30 eur, pretože sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Rozkazom Okresného úradu v Spišskej Novej Vsi zo dňa 21.7.2021 sp. zn. OU-SN-OVVS-2021/011782-002 bol A. B. uznaný za vinného z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch pre skutok, že dňa 22.6.2021 v čase okolo 20:00 hod. pod vplyvom alkoholu sa hrubo správal k družke I. J. tak, že ju udrel päťou do ľavej časti tváre, pričom jej vybil štyri zuby a rozťal vnútornú časť pier, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 100 eur. Rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 2.9.2021.

Zo správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice vyplynulo, že sa obžalovaný správa slušne a disciplinovane počas výkonu väzby. Nebola mu uložená žiadna disciplinárna odmena a ani disciplinárny trest.

Zo správy obce Žehra vyplynulo, že obžalovaný a poškodená I. J. žijú v zlých sociálnych podmienkach a spolu vychovávajú 6 detí, ktoré sú umiestnené v Centre pre deti a rodiny v Spišskej Novej Vsi na základe rozhodnutia súdu.

Obžalovaný A. B. bol doposiaľ sedemnásťkrát súdne trestaný. V konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 112/2018 bol rozsudkom zo dňa 23.1.2019 uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne so zradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 3.5.2019. Popri treste mu bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie v ústavnej forme, ktorého forma bola zmenená na ambulantnú, ktoré doposiaľ nebolo ukončené a ani nebol z neho prepustený. V konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T 23/2018 bol A. B. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona a iné a bol mu za to uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súčasne súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 23.1.2019 sp. zn. 5T 112/2018, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne. Trest odňatia slobody A. B. vykonal dňa 2.3.2020. A konečne trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 3.2.2020 bol A. B. uznaný za vinného z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, ktorého výkon bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov s probačným dohľadom. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 19.2.2020. V skúšobnej dobe sa A. B. osvedčil.

V priestupkovej evidencii má obžalovaný A. B. početné záznamy o priestupkoch rôzneho charakteru, vrátane priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré spočívali aj v agresívnom správaní voči poškodenej družke I. J..

Prokurátor vo svojej obžalobe kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona. Podľa znenia obžaloby sa skutku mal obžalovaný dopustiť v období od mesiaca jún 2021 do 3. mája 2023 tým, že blízkej osobe – družke I. J. spôsobil fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, údermi, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu a bezdôvodným odopieraním oddychu alebo spánku.

V prípade trestnej činnosti spojenej s týraním, bol súd povinný zisťovať na hlavných pojednávaniach v rámci dokazovania, či konanie obžalovaného voči poškodenej spočívalo v zlom nakladaní, ktoré sa vyznačovalo vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a či malo prvky aj trvalosti. Tiež bolo potrebné zistiť, či poškodená ako blízka osoba obžalovaného, pociťovalo toto jeho protiprávne konanie ako ťažké príkorie, ktoré jej bolo spôsobované fyzickým, resp. psychickým správaním sa obžalovaného.

Obžalovaný poprel spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Poškodená I. J. s odstupom času, zo sledom udalosti, ho najprv usvedčovala zo spáchania skutku, ale následne zmenila svoj postoj v prejednávanej veci a jeho protiprávne konanie vo vzťahu k nej začala bagatelizovať až zľahčovať. Zmeny vo výpovediach učinila z dôvodu, že žiarlila a preto mu chcela privodiť obmedzenie jeho osobnej slobody pobytom vo väzení. Z výsluchu znalkyne PhDr. Ľubici Onderušovej mal súd preukázané, že poškodená bola zo správania obžalovaného zmetená a po odznení takej situácie, sa opäť vrátila do svojho správania sa. Ďalej potvrdila, že u poškodenej nedošlo k nejakej závažnej zmene psychiky v zmysle posttraumatickej stresovej poruchy, pretože tento stav u nej, je trvalo kolísavý a v závislosti od konkrétnych okolností. K motivácii pri zmenách vo výpovediach dochádza u nej z dôvodu patologickej

väzby na obžalovaného, pretože poškodená nie je schopná akoby bez druhu fungovať, pretože nepozná iný život. Prípadne aj nejaké konanie zo strany obžalovaného, nezanechalo u nej trvalý následok, iba dočasný, kým to neodznelo.

Vykonaným dokazovaním na hlavných pojednávaniach sa nepreukázalo, že by konanie obžalovaného dosahovalo takú mieru intenzity, že by poškodená pociťovala jeho správanie voči nej ako ťažké príkorie a ani to nezanechalo u nej trvalý následok a preto konanie obžalovaného nemohlo byť právne kvalifikované ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ a b/ Trestného zákona.

Neostalo nepovšimnuté súdu, že v rámci štádií trestného konania, dochádzalo u poškodenej k zmenám v jej výpovediach, kde postupne dôkazná situácia voči obžalovanému slabla na strane obžaloby. Avšak súd neuveril zmenenej výpovedi poškodenej I. J. na hlavnom pojednávaní, ktorou zľahčovala až priam bagatelizovanie protiprávne konanie obžalovaného vo vzťahu k nej. Z jej oboznámenej výpovede z prípravného konania a z výsluchu obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný a poškodená v žalovanom období viedli spoločnú domácnosť v obci C. D. XXX. Obžalovaný a poškodená potvrdili, že medzi nimi dochádzalo k hádkam a aj to, že poškodená opúšťala spoločnú domácnosť, čo potvrdili zhodne aj obžalovaný aj ďalší svedkovia – J. H. N., O. B., J. B., O. B. a H. K.. Potvrdilo sa aj tá skutočnosť, že obžalovaný aj napriek nariadenej ambulantnej liečbe protialkoholickej, požíval alkoholické nápoje a pod ich vplyvom sa v rozhodnom období vyhrážal zbitím a zabitím svojej družky, opakovane na ňu kričal, nadával jej a ju aj fyzicky napádal päťami a metlou. Aj tieto skutočnosti viedli poškodenú, že zo strachu odchádzala z domu a uvedenými konaniami v rozhodnom období, obžalovaný u nej vzbudzoval dôvodné obavy o jej život a zdravie.

Na základe takto vykonaného dokazovania, bez toho, že by došlo k zmene v totožnosti skutku oproti skutku popísaného v obžalobe, súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, keďže konal ako trestné zodpovedaná osoba voči blízkej osobe - družke. Po subjektívnej stránke je potrebné konanie obžalovaného vyhodnotiť ako úmyselné konanie v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona a po objektívnej stránke, obžalovaný porušil záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana života a zdravia občanov.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z podmienok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31 a § 34 ods. 1, 2, 3, 4 Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd postupoval podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona a prihliadol na pomer a mieru poľahčujúcich a prirážajúcich okolností. U obžalovaného súd nezistil poľahčujúcu okolnosť. Prirážajúcou okolnosťou podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona bolo to, že bol už v minulosti za iný trestný čin odsúdený.

Trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v jeho osobitnej časti ustanovil trest odňatia slobody v trvaní od 6 mesiacov do 3 rokov. Keďže u obžalovaného prevažoval pomer prirážajúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, súd zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a ukladal mu trest v rozpätí od 16 mesiacov do 36 mesiacov. Vychádzajúc z osoby obžalovaného (kriminálna minulosť), jeho osobných pomerov, z okolností prípadu, protiprávneho konania pri nerešpektovaní uloženého ochranného opatrenia vo forme protialkoholického liečenia a taktiež na následok trestného činu, ktorý nastal, súd dospel k záveru, že je potrebné na obžalovaného pôsobiť prísnejšie, a to vo forme trestu odňatia slobody so stratou osobnej slobody. Pri spôsobe výkonu trestu súd zohľadnil skutočnosť, že predchádzajúce tresty odňatia slobody spojené so stratou osobnej

slobody nemali výchovný vplyv na samotného obžalovaného, pretože protiprávneho konania sa začal dopúšťať po 1 roku a 3 mesiacoch od vykonania nepodmienečného trestu, ba dokonca sa protiprávneho konania dopúšťať aj v čase plynutia skúšobnej doby z podmieneného odsúdenia z trestnej veci Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp. zn. 2T 9/2020, hoci v prípade tohto odsúdenia, platí už fikcia neodsúdenia. Z týchto dôvodov, mu súd neužil výchovný trest na slobode.

Na výkon trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Súd mal za to, že uložený trest splní svoj účel a ten bude pôsobiť do budúcnosti preventívne predovšetkým na obžalovaného, aby do budúcnosti sa už nedopúšťať trestnej činnosti, teda bude zabezpečená individuálna prevencia a súčasne sa naplní prvok generálnej prevencie.

V rámci dokazovania vyšlo najavo, že sa u obžalovaného naďalej vykonáva ochranné protialkoholické liečenie v ambulantnej forme nariadené vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp. zn. 5T 112/2018. Na základe takto zistených skutočností mu súd v prejednávanej veci už ochranné protialkoholické liečenie neuložil.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.